

Vz.,

Met respect voor de toelichting van het Antennebureau moet ons van het hart dat ik hier niets aan heb. Het Antennebureau spreekt namelijk voor eigen parochie, ic het ministerie van EZ. Zij doet niet anders dan controleren in hoeverre de zendmasten binnen de gestelde normen blijven. Daarover gaat de discussie vanavond niet. Die gaat over de schadelijke effecten van elektromagnetische straling.

Het bureau spreekt over veilige veldsterktes in haar rapport van maart dit jaar.

Dat is vreemd. Want die veiligheid is nog steeds niet vastgesteld.

Ik constateer dat veilig in deze context is gerelateerd aan het bij lange na niet halen van op niet wetenschappelijke gronden hoog ingezette en nota bene verschillende blootstellinglimieten. Het Antennebureau hanteert 61 V/m, de gezondheidsraad 87V/m. Een vermogensverschil van een factor 20! Dat is op zich al onbegrijpelijk. Het begrip veilig is daarom niets anders dan een meetreferentie en heeft niets te maken met gezondheid, hoewel dat wel wordt gesuggereerd.

Ik constateer een constante stroom van sussende berichten. Maar ook een onvolledige rapportage van het Antennebureau. Wat in het rapport niet wordt geregistreerd, is de blootstellinglimiet van 3V/m voor apparaten en 0,2 v/m voor niet-thermische biologische effecten bij mensen. Die limiet wordt nota bene op alle gemeten plaatsen overschreden. En dat terwijl juist dat effect bewezen klachten veroorzaken van het centrale zenuwstelsel, de hersenactiviteit en cognitief functioneren. Maw de bevolking wordt bij de neus genomen.

Aan geruststellende praat hebben we niets. Diverse internationale wetenschappelijke studies tonen aan dat er wel degelijk gevaar voor de gezondheid bestaat. Dat de mens in zijn woonomgeving permanent een schadelijke radiotherapeutische behandeling ondergaat. Wat doet de samenleving straks met de slachtoffers?

Het wachten op het resultaat van het Zwitserse onderzoek is zinloos en onnodig. Het is een te beperkt onderzoek dat geen antwoord geeft op de grote en dringende vragen naar welzijn en gezondheid. Dat onderzoek geeft namelijk bij voorbaat al geen antwoord op de vraag of UMTS een gevaar is voor de gezondheid op korte of lange termijn omdat dit onderzoek slechts is gericht op de effecten op welbevinden en cognitieve prestaties onmiddellijk na de bestraling. Dat is een onzin onderzoek dat het economisch belang in de kaart speelt door het op grond van de onderzoeksopdracht straks de nu gehanteerde te hoge blootstellinglimieten te legitimeren. Er zijn 8 bestaande epidemiologische en provocatieve onderzoeken met levende mensen die de schadelijke werking onomstotelijk aantonen.

Die geven voldoende aanleiding om de straling in woningen en op werkplekken te beperken tot maximaal 0,2v/m. De grenswaarde die nu al wordt gehanteerd bij zogenoemde niet thermische belasting.

De gezondheidsraad werkt met wat er op een bepaald moment aan kennis bestaat. Die kennis is nu dat het rijk zegt dat er nog onvoldoende kennis is, worden hoge drempelwaarden vastgelegd terwijl er wel wetenschappelijke kennis is dat uitwijst dat er wel degelijk gezondheidsschade is. Dat kan niet De mens is geen machine die je kunt uitzetten. Zoals de gebruiksaanwijzing van een elctroscooter aangeeft als die te dicht in de buurt van een zendmast komt. Of mensen met een ICD die het risico lopen dat deze wordt uitgeschakeld dan wel geactiveerd met een elektroshock.

De CU fractie is blij met de keuze van het college voorlopig geen vergunningen voor nieuwe masten af te geven. Dat is heel goed maar de andere kant van de medaille is dat het geen noemenswaardig soelaas biedt waar het gaat om het beschermen van de volksgezondheid. Providers maken voor het overgrote deel gebruik van de bestemmingsplanvrije ruimte en plempen alle daken van hoogbouwflats en appartementencomplexen vol. Bieden de VVE's of woningbouwcorporaties een op het eerste oog smak geld en kunnen gewoon hun gang gaan. Dat betekent dat in snel tempo op daken van woon en werkgebouwen tegen een aantrekkelijke vergoeding masten verschijnen. Dat is de kern van het probleem en raakt direct de volksgezondheid..

De Nota ruimte biedt voldoende vrije beleidsruimte om lokaal beleid te ontwikkelen op dit punt.

Voor providers is het technisch geen enkel probleem de randen van het stedelijke gebied op te zoeken voor maximale dekking of een hogere stedelijke dekking met de genoemde lage veldsterkte van 0,2 V/m.

De CU vraagt het college verder te gaan dat alleen het uitstellen van vergunningafgifte voor nieuwe masten maar deze in bewoond en werkgebied te verbieden en, nog veel belangrijker, te zoeken naar mogelijkheden de plaatsing in de woon- en werkomgeving te reguleren op grond van en eigen maximering van de toegestane veldsterktes door een verordening te maken die gericht is op een maximaal toelaatbare veldsterkte van 0,2 V/m.

Vraag aan AB: Wat is de zin van een verificatiemeting van de veiligheidscontouren zoals berekend voor het antenneregister wanneer het in de praktijk niet mogelijk is om aan de metingvereisten te voldoen (meten in de hoofdbundel).

Vraag: gemeten is op gevoelige plekken waar veel mensen samenkomen. Waarom niet in woon en werkgebouwen? Want juist daar draait het om. Plekken waar veel mensen samenkomen zijn feitelijk vluchtig. Woonsituaties en blootstelling aan em-straling permanent.

Vraag: waarom worden er verschillende blootstellinglimieten gehanteerd door het Antennebureau en de gezondheidsraad? (60 en 87 = 10x zo veel)

Vraag: Voor effecten anders dan door verhitting heeft de gezondheidsraad geen advies gegeven. En dat zijn u juist die effecten waardoor mensen onwel worden en waardoor bij een langdurige blootstelling schade ontstaat. Het AB moet die drempelwaarde wel meten maar doet dat niet. Waarom niet?